

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וַי מָאן דְּאוֹשִׁיט יְדוּי בְּדִיקְנָא
יְקִירָא עֲלָאָה דְסַבָּא קְדִישָׁא אוי למי שמושיט ידו לגלות סוד

י"ג תיקוני דיקנא היקרה והנעלה של הסבא קדישא שהוא א"א אם לא קיבל רשות מרבו, שהרי לבד ממשה רבנו שום אדם לא אמר י"ג תיקוד"ד, כי משה רבנו אמרו וגילה סודו לכלל ישראל, ומיכה אמרם רק דרך שבח ולא לדבר בהם, א"נ אוי למי שמושיט ידו בדיקנא לישבע [נג] ואז נחשב לו כאילו נשבע בי"ג תקוני דיקנא ופגם בהם **טְמִירָא**

סְתִימָא דְכֻלָּא דא"א הוא מלובש וסתום בכל העולמות ובכל הפרצופים שאין לנו השגה בו, **דִּיקְנָא דְהָהוּא תְּשַׁבְּחָתָא** תקוני דיקנא המרומזים בשבח של אותו שאמר מיכה בפסוק מי אל כמוך שהם רומזים על אורות הפנימיים והשפע והמשחתא שבתוך צינורות הזקן. **דִּיקְנָא דְסְתִימָא וְיְקִיר מְכָל תְּקוּנוֹי**

הזקן שהאור הפנימי של הדיקנא שלו סתום ומלובש בשערות הדיקנא, ולכן מהותו נעלמה אפי' מאו"א ואין אנחנו משיגים אותו כלל, ואנחנו מדברים רק בחיצוניותו, והוא מכובד ויקר הערך מכל תיקונין של א"א, שהם או"א המלבישים את א"א מהגרונ עד החוזה, וישסו"ת המלבישים מהחוזה עד הטבור, וזו"ן המלבישים את א"א מהטיבור עד הסוף. **דִּיקְנָא דְלָא יְדַעִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין** הוא הזקן של א"א שלא יודעים לא העליונים ולא התחתונים את פעולת כל תיקון ותיקון מאלו י"ג תיקוד"ד, כי כל תיקון מי"ג תיקונים אלו פועל ומתקן מה שאין חברו פועל והשפעתו משונה מהשפעת חברו זה

אור הרשב"י

[נג] כתב מו"ר הי"ן הרקח" י"מ שלא ישבע בי"ג וכו' וי"מ שכאשר האדם מושיט ידו בוקנו להשבע תיקוד"ד ממש אפי' באמת כמ"ש בווהר ויצא קס"א בשקר מעלים עליו כאלו נשבע בי"ג תיקוד"ד.

הלימוד היומי

לע"נ יאשיהו בן אסתר ז"ל

רחום וזה חנון וכו'. וכן הם כנגד י"ג הספירות שהם ח' ממוחא סתימאה וד' מכתר דא"א שהם הם הי"ג תיקו"ד שכל ספירה וספירה היא בפני עצמה ופועלת מה שאין חברתה פועלת ועיין בטבלה דלקמן באות נ"ד.

דִּיקְנָא דְהִיא תְּשַׁבְּחָתָא דְכָל תְּשַׁבְּחִין הדיקנא דא"א היא שבח של כל השבחים משובחת מכל הדיקנות המשובחות, כי בדיקנא של ז"א יש בה שבחים מיוחדים כדלקמן דף קל"ט, א"כ הדיקנא דא"א היא שבח של כל השבחים יותר ויותר.

דִּיקְנָא דְלֵא הוּא בַר נֶשׁ נְבִיאָה וְקִדְיָשָׁא דִּיקְרַב לְמַחְמֵי לֵיהּ זקן שלא היה נביא וקדוש שזכה להתקרב ולהשיג ולראות את עצמות אור הדיקנא במראות הנבואה והחזיון, ודניאל ראה רק הארתו ולא עצמותו, וכן ראה אותו ממרחק ולא מקרוב, ומה שרשב"י אמר אני רואה בעיני י"ג מידות חקוקות לפני ומאירות לפני כבוצינין, וכתב הרי"ז מרגליות דע לך דשאני רשב"י ור' חזקיה דמרייהו הסכים להם ונתן להם הורמנא עילאה מיוחד ונתגלה להם מה שלא נתגלה לכל נביא וחווה, ולא לקדמאי ולא לכל חילא דלעילא ולא למלאכין קדישין, ומו"ר היין הרקח כתב שגם רשב"י ורבי חזקיה ראו רק הארת י"ג תיקו"ד ולא עצמותם.

דִּיקְנָא דְהִיא תְּלִיא בְּשַׁעְרוֹי עַד טַבּוּרָא דְלְבָא חוּרָא פְּתִלְנָא זקן שהוא תלוי ומשולשל עד אמצע לבו שהוא חצי תפארת דא"א משא"כ דיקנא דז"א מסתיימת בחוזה, והיא לבנה כשלג כמפורש בדניאל כתלג חויר, משא"כ בז"א זקנו שחורה כמש"כ קווצותיו תלתלים שחורות כעורב.

יְקִירָא דִּיקְרִין המכובד שבמכובדים, וכתב הגר"א כי הדיקנא מכבדת את בעליה כמש"כ (שבת קנ"ב ע"א) הדרת פנים זקן, לכן כל הזקנים יקרים ודיקנא דא"א היא יקרה שביקרים, כי כשמתגלה הדיקנא מתגלים הרחמים ונכפים כל הדינים, ושמו יתברך מתגלה ומתכבד

בעולם **טְמִירָא דְטְמִירִין** מכוסה מכל המכוסים, כי דיקנא דא"א מתלבשת בתוך המוחין דא"א בסוד מוחין שלהם, ואו"א הם טמירין בתוך זו"ן **מְהִימְנוּתָא דְמְהִימְנוּתָא דְכֻלָּא** כל הדיקנות נקראות מהימנותא, כי כל אדם שרואה בחברו זקן אומר זה אדם נאמן, וא"כ דיקנא דא"א שהיא לבנה נקראת נאמנה שבנאמנים.

תֵּאנֵא בְּצַנִּיעוּתָא (דף קל"א ע"א) **דְּסַפְרָא** למדנו בסודות הגנוזים בספר

שיש בו סודות מוצנעים שהוא ספרא דצניעותא. **דְּהָאֵי דִּיקְנָא מְהִימְנוּתָא דְכֻלָּא** זה הזקן שהוא אמונת הכל, **נְפִיק מֵאוּדְנוּי וְנַחֲתִית סוּחְרֵינְיָה דְפּוּמָא קְדִישָׁא** יוצא ויורד מכנגד נקבי האוזנים, כי

הוא יוצא מתחת שני פאתי הראש בשני צדעי המצח הצמודים לאוזנים, וממשיך לירד סביב הפה הקדוש שיש שם ארבע תיקוד' כדמפרש להלן. **וְנַחֲתִית וְסֻלִיק וְחָפִי**

בְּתִקְרוּבְתָא דְבוּסְמָא טְבָא ואחר שהוא יורד וממשיך סביב הפה כי כך סדר תיקוד', תיקון ראשון יורד עד תחילת מקום הרחב, ואח"כ תיקון השני הוא בשפה העליונה וכו'

ד' תיקונים יוצאים שם, ואח"כ עולה ומכסה את הפנים והלחיים, שנקראים מנחה של בושם

כמ"ש לחייו כערוגת הבושם **חֲוָרָא דִּיקְיָרָא** הפנים והלחיים שהם לובן של הזקן היקר שיש שם תיקון הששי והשביעי. **וְנַחֲתִית בְּשִׁקוּלָא וְחָפִי עַד טְבוּרָא** ויורד

הזקן במשקל הישר ואינן מתפשט לצדדים ומכסה עד הטבור שהוא חצי התפארת. **הוּא**

דִּיקְנָא יְקִירָא מְהִימְנָא שְׁלִימָא הדיקנא דא"א הוא מכובד ובו האמונה

השלימה. **דְּנִגְדִין בִּיהּ תִּלְתַּת עֵשֶׂר נְבִיעִין מְבוּעִין דְּמִשַׁח**

רְבוּת טְבָא שיוצאים ונמשכים ממנו דרך השערות שהן צנורות להוריד שפע, י"ג מיני

השפעות ומעינות טובות של שמן המשחה הנמשך ממוחא סתימאה דא"א, והם י"ג מידות שאמרם מיכה הנביא, **בְּתֵלֶת עֵשֶׂר תִּקְוִינֵי מִתְּתִקְנָא** מתוקנת ומאירה ב"ג תיקונים של הזקן.

עתה יפרש מקום של כל תיקון ותיקון מ"ג תיקוני דיקנא דא"א

תִּקְוִנָא קְדָמָא התקון הראשון ד"ג תיקוני דיקנא קדישא [ד]. **מִתְּתִקְנֵן**
שְׁעָרָא מְלַעֲיָא נתקנות ומסודרות השערות דדיקנא מלמעלה דהיינו
 מפאות הראש **וְשָׂאֲרֵי מִתְּתִקְנָא דְשְׁעָרֵי רִישֵׁיהּ, דְּסָלִיק**

אור הרשב"י

י"ג תיקוני דיקנא דא"א

[ד]

מכיון שעתה מתחיל הוזה"ק לבאר י"ג תיקוני דיקנא דא"א נביא איזו הקדמה מרבנו האריז"ל מע"ה כדי שנוכל להבין הענין במישרין

ולהבין הענין צריך לעמוד על ארבעה דברים

א. תיבות דמיכה – דמי אל כמוך וכו' מספרם ומהותם.

ב. תיבות דמשה – דאל רחום וחנן וכו' מספרם ומהותם.

ג. מקום י"ג תיקו"ד דא"א.

ד. איזה ספירות דמו"ס מאירים בדיקנא.

והנה הדבר הראשון שהם תיבות דמיכה צריך לידע שהם שמות הי"ג אורות

דתיקו"ד דא"א. וכן הדבר השני שהוא אל רחום וחנן שמושה רע"מ אמרם הם

י"ג שמות הכלים והצינורות דתיקו"ד דא"א. וכמבואר בע"ה שער א"א פרק ט'

וז"ל: נמנה תחילה התיבות איך הן י"ג:

הלימוד היומי

לע"נ יאשיהו בן אסתר ז"ל